

Η Παλαιά και Καινή Διαθήκη για την ανάσταση των νεκρών (Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Και η Αγία Γραφή, επίσης, μας βεβαιώνει ότι θα γίνει η ανάσταση των σωμάτων. Μετά τον κατακλυσμό είπε ο Θεός στον Νώε: «Σας τα έχω χαρίσει όλα, όπως σας έχω δώσει το χλωρό χορτάρι. Μόνο δεν θα τρώτε κρέας ζωντανό, δηλαδή το αίμα του. Αλλά και το δικό σας αίμα, που είναι η ζωή σας, θα το ζητήσω πίσω. Θα το ζητήσω από κάθε ζώο και από κάθε άνθρωπο. Για κάθε άνθρωπο, θα ζητήσω τη ζωή του από τον συνάνθρωπό του». Πώς λοιπόν θα ζητήσει απολογία ο Θεός για το αίμα του ανθρώπου από τα άγρια θηρία; Δεν σημαίνει άραγε αυτό, ότι θα αναστήσει τα σώματα των ανθρώπων που πεθαίνουν; Γιατί, ασφαλώς, δεν θα πεθαίνουν μόνο τα θηρία, αντί για τον άνθρωπο που έχουν φάει.

Ο Μωυσής πάλι λέει: «Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Δεν είναι ο Θεός, Θεός νεκρών». Δεν είναι δηλαδή Θεός αυτών που έχουν πεθάνει και δεν υπάρχουν πια, αλλά Θεός των ζωντανών. Αυτών που τώρα οι ψυχές τους βρίσκονται στα χέρια Του, αλλά και που τα σώματά τους θα ζήσουν, με-τά την ανάσταση των νεκρών.

Ο θεοπάτορας Δαυίδ λέει επίσης προς τον Θεό: «Θα αποσύρεις το πνεύμα τους και θα αφανιστούν και θα γυρίσουν πίσω στο χώμα απ' το οποίο πλάστηκαν». Εδώ

ακριβώς ο Προφήτης αναφέρεται στα σώματα. Με-τά προσθέτει: «Θα ξαναστείλεις και θα ξεχύσεις πάνω τους το Πνεύμα σου και θα ξανακτιστούν και θα ανα-καινίσεις το πρόσωπο της γης».

Ο Προφήτης Ησαΐας επίσης λέει: «Θα αναστηθούν οι νεκροί και θα σηκωθούν όσοι βρίσκονται στα μνήματα». Είναι, βέβαια, ολοφάνερο ότι στα μνήματα δεν βάζουμε τις ψυχές, αλλά τα σώματα.

Ο μακάριος Προφήτης Ιεζεκιήλ γράφει: *«Και καθώς προφήτευα, έγινε ξαφνικά σεισμός, και έφερε μπρο-στά μου τα οστά ένα προς ένα, καθένα συναρμολογημένο με το διπλανό του. Και ξαφνικά βλέπω να τα ζώνουν νεύρα και να αναφύονται σάρκες, οι οποίες τα περιέβαλαν όλα και οι σάρκες περιβλήθηκαν από δέρμα».* Μετά διδάσκει πως με Θείο πρόσταγμα γύρισαν πάλι στα σώμα-τα οι ψυχές τους.

Ο Προφήτης Δανιήλ επίσης λέει: «Εκείνο τον και-ρό θα παρουσιασθεί ο Μέγας Αρχάγγελος Μιχαήλ, εκείνος που προστατεύει το λαό σου. Τότε θα είναι εποχή θλίψης, θλίψη που δεν θα έχει ξανασυμβεί από τότε που ήρθε ο άνθρωπος στη γη, μέχρι εκείνη την ημέρα. Εκείνο τον καιρό θα σωθεί ο λαός μου και καθένας που είναι γραμμένος στο βιβλίο της ζωής. Και πολλοί από εκείνους που κοιμούνται στο χώμα της γης θα αναστηθούν. Άλλοι από αυτούς θα ζήσουν αιώνια κι άλλοι θα αναστηθούν, για να ντραπούν για τα έργα τους και να καταισχυνθούν. Οι συ-νετοί όμως θα λάμπουν σαν το λαμπρό στερέωμα, κι όσοι βοήθησαν πολλούς, για να κρατήσουν την πίστη τους, θα λάμπουν σαν τα αστέρια, αιώνια». Λέγοντας λοιπόν ο Προφήτης «πολλοί απ' όσους κοιμούνται στα χώματα της γης θα αναστηθούν», είναι ολοφάνερο ότι κηρύττει την ανάσταση των σωμάτων. Γιατί, αναμφίβολα, κανείς δεν θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι οι ψυχές κοιμούνται στα χώματα της γης.

Ο Κύριός μας όμως, στα ιερά Ευαγγέλια, μίλησε ξεκάθαρα για την ανάσταση των νεκρών. Εκείνος μας είπε: «Θα ακούσουν όσοι βρίσκονται στα μνήματα τη φωνή του Υιού του Θεού, κι εκείνοι που έχουν ζήσει ενάρετα, θ' αναστηθούν για να ζήσουν αιώνια, εκείνοι όμως που έζησαν στην αμαρτία θα αναστηθούν για να κριθούν για όσα έχουν κάνει». Και σίγουρα, δεν θα βρισκόταν ποτέ άνθρωπος με μυαλό, που να έλεγε ότι οι ψυχές κοιμούνται στα μνήματα.

Ο Κύριος βέβαια δεν μας αποκάλυψε τα σχετικά με την ανάσταση των σωμάτων, μονάχα με τη διδασκαλία Του, αλλά και με τα θαύματα που έκανε.

Πρώτα-πρώτα ας αναφέρουμε την ανάσταση του Λαζάρου, που ήταν τέσσερις ημέρες πεθαμένος και που είχε αρχίσει να αποσυντίθεται και να μυρίζει. Ανέστησε δηλαδή ο Κύριος, όχι μονάχα ψυχή χωρίς σώμα, αλλά το ίδιο το σώμα που είχε ήδη αποσυντεθεί. Γιατί, πώς θα μπορούσε να πιστέψει κανείς ότι αναστήθηκε ο

Λάζα-ρος και ξαναγύρισε στη ζωή, αν δεν τον αναγνώριζε κα-νείς από τα γνωστά χαρακτηριστικά του προσώπου του;

Ο Κύριος όμως ανέστησε τον Λάζαρο , αν και επρόκειτο ο Λάζαρος να ξαναπεθάνει, για να φανερώσει την θεότητά Του και για να μας βεβαιώσει επίσης για τη δική Του, αλλά και για τη δική μας ανάσταση. Ο ίδιος ο Κύ-ριος έγινε απαρχή της τελικής ανάστασης, Εκείνος που ως Θεός δεν θα γνωρίσει ποτέ το θάνατο. Γι' αυτό και ο θείος απόστολος Παύλος έλεγε: «Αν δεν θα αναστηθούν οι νεκροί, τότε, ούτε ο Χριστός έχει αναστηθεί. Κι αν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί, τότε είναι ψευδής και μάταια η πίστη μας. Και συνεπώς, ακόμα είμαστε βουτηγ-μένοι στις αμαρτίες μας». Και πάλι λέει: «Τώρα ο Χρι-στός έχει αναστηθεί και αυτή η Ανάστασή Του μας βεβαι-ώνει ότι θα ακολουθήσει στη συνέχεια και των νεκρών ανθρώπων η ανάσταση». Επίσης λέει: «Ο Χριστός είναι ο Πρώτος που αναστήθηκε». Και στην προς Θεσσαλονικείς'Επιστολή του πάλι λέει: «Αν πιστεύουμε ότι πράγ-ματι ο Χριστός πέθανε και αναστήθηκε, έτσι και ο Θεός, εκείνους που έχουν κοιμηθεί με πίστη στον Ιησού Χριστό, θα τους αναστήσει μαζί Του». Είπε «έτσι», δηλαδή όπως ακριβώς αναστήθηκε ο Χριστός.

Είναι, βέβαια, ολοφάνερο ότι η ανάσταση του Κυ-ρίου ήταν ένωση της ψυχής με το σώμα, το οποίο παρέμεινε άφθαρτο (γιατί αυτά είχαν με το θάνατο χωρίσει). Εκείνος από πριν είχε πει: «Λύσατε το ναό τούτο, και σε τρεις ημέρες θα τον οικοδομήσω». Και μάρτυρας αξιόπιστος αυτής της αλήθειας είναι το ιερό Ευαγγέλιο, το οποίο μας βεβαιώνει ότι ο Κύριος μιλούσε για το δι-κό Του σώμα. «Ψηλαφήστε με και δέστε», είπε ο Κύριος στους Μαθητές Του, οι οποίοι νόμιζαν ότι βλέπουν «φά-ντασμα». «Εγώ είμαι», τους λέει, «δεν έχω αλλάξει. Γιατί το πνεύμα δεν έχει σάρκα και οστά, όπως βλέπετε εμένα να έχω». «Και αφού είπε αυτό τους έδειξε τα χέρια και την πλευρά Του» και τα έδωσε στον Θωμά για να τα ψηλαφήσει. Δεν είναι άραγε αυτά αρκετά, για να σε βεβαι-ώσουν για την ανάσταση των νεκρών σωμάτων;

Ο απόστολος Παύλος επίσης λέει: «Πρέπει το φθαρτό αυτό σώμα να ενδυθεί την αφθαρσία και το θνητό σκήνωμα να ενδυθεί την αθανασία». Και αλλού πά-λι λέει: «Σπείρεται φθαρμένο και ανασταίνεται άφθαρτο. Σπείρεται γεμάτο αρρώστιες και ανασταίνεται δυνα-τό. Σπείρεται άδοξο και ανασταίνεται δοξασμένο. Σπείρεται σώμα ψυχικό» -εννοεί δηλαδή υλικό και θνητό- «και ανασταίνεται σώμα πνευματικό». Ανασταίνεται δηλαδή και είναι όμοιο με το σώμα του Χριστού, μετά την Ανάσταση. Σαν το σώμα Εκείνου που περνάει μέσα με τις πόρτες κλειστές και σφραγισμένες. Σώμα που δεν κου-ράζεται, που δεν έχει ανάγκη από τροφή, από ύπνο και νερό. Γιατί θα είναι, λέει ο Κύριος, «όπως οι Άγγελοι Του Θεού». Σ' αυτά τα σώματα τα αναστημένα, δεν θα 'χει πια θέση ο γάμος, ούτε η τεκνογονία. Λέει

λοιπόν, ο θείος απόστολος Παύλος: «Το δικό μας πολίτευμα βρίσκει στον ουρανό, απ' όπου περιμένουμε και τον Σωτήρα μας Ιησού Χριστό, ο Οποίος θα μετασχηματίσει το τα-πεινό και άσημο σώμα μας, ώστε αυτό να γίνει όμοιο με το δικό Του δοξασμένο σώμα». Με αυτό που λέει, βέβαια, δεν εννοεί το μετασχηματισμό του σώματος σε άλλη μορφή -μη βλασφημείς λέγοντας κάτι τέτοιο- αλλά εννοεί, ασφαλώς, τη μεταβολή του σώματος από τη φθορά στην αφθαρσία.

(«Προσδοκώ Ανάσταση νεκρών», εκδ. Ετοιμασία, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου-Καρέας 2007, απόσπασμα, σ.79-84)